

Chemați să ne ridicăm

Text de memorat:

¹⁰ „Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui. ¹¹ Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.” (Efeseni 6:10,11)

Sabat după-amiază

Cu ochii încrețoșiți, slujitorul iese împleticindu-se din camera lui și are parte de o imagine înfricoșătoare – o armată inamică mare și bine echipată „înconjura cetatea cu cai și care”. Bâlbâindu-se, îi transmite profetului Elisei veștile, împreună cu întrebarea chinuitoare: „Ah, domnul meu, cum vom face?” Elisei îi răspunde: „Nu te teme, căci mai mulți sunt cei cu noi decât cei cu ei” – un răspuns rămas aparent neînțeles de slujitor. Trăgându-l aproape, Elisei se roagă pentru el: „Doamne, deschide-i ochii să vadă.” Rugăciunea profetului primește răspuns imediat. Slujitorul iese pe metereze din nou, dar de data aceasta vâlul dintre cele văzute și cele nevăzute este ridicat. Acum el vede nu doar o armată, ci două: „Domnul a deschis ochii slujitorului, care a văzut muntele plin de cai și de care de foc împrejurul lui Elisei” (2 Împărați 6:15-17).

În Efeseni 6:10-20, Pavel se roagă pentru credincioși să primească o vedere îmbunătățită astfel încât să vadă realitatea completă a marii lupte și să dobândească speranță în urma a ceea ce li se descoperă.

Duminică, 10 septembrie

Îndemn la luptă

1. Studiază concluzia răsunătoare a lui Pavel, din Efeseni 6:10-20. Ce înseamnă strigătul de luptă al lui Pavel pentru noi astăzi, ca participanți la marea luptă?

Efeseni 6:10-20

10. Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui.
11. Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.
12. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.

13. De aceea, luați toată armura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul.
14. Stați gata, dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii,
15. având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii.
16. Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău.
17. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.
18. Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată stăruința, și rugăciune pentru toți sfinții
19. și pentru mine, ca ori de câte ori îmi deschid gura să mi se dea cuvânt, ca să fac cunoscut cu îndrăzneală taina Evangheliei,
20. al cărei sol în lanțuri sunt; pentru ca, zic, să vorbesc cu îndrăzneală, cum trebuie să vorbesc.

Pavel încheie Epistola către efeseni cu o chemare la luptă, îndemnându-i pe credincioși să ia poziție în războiul bisericii împotriva răului (Efeseni 6:10-20). El începe cu un îndemn general de a ne întări „în Domnul” (6:10), pe care îl repetă sub forma chemării de a îmbrăca „toată armura lui Dumnezeu” (6:11, EDCR). Își susține apelul prin specificarea unui scop: a putea ține piept uneltirilor diavolului (6:11), și a unei justificări: bătălia se dă împotriva forțelor spirituale puternice ale răului (6:12). Pavel apoi rostește din nou, mai detaliat, chemarea sub arme. Credincioșii trebuie să ia „toată armura lui Dumnezeu” pentru a rămâne în picioare în bătălie (6:13), dotați cu centură, platoșă, încălțăminte, scut, coif și sabie (6:14-17). Pavel îi invită pe credincioși, acum complet înarmați și gata să intre în luptă, să facă ceea ce puteau face soldații de pe câmpul de luptă din Antichitate – și anume, să se roage (6:18-20).

Evocând îndemnuri la luptă din Vechiul Testament sau discursuri de dinaintea luptelor, Pavel abordează misiunea bisericii din perspectiva unui conflict militar și al armelor. Pavel arată lucrul acesta în primul lui îndemn general: „Întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui” (6:10). Îndemnurile la luptă din Vechiul Testament (vezi, de exemplu, Deuteronomul 20:2-4; Judecătorii 7:15-18; 2 Cronici 20:13-20; 32:6-8; Neemia 4:14,19,20) subliniază ideea că succesul lui Israel în luptă nu depinde de superioritatea armelor sale sau de armata care își depășește numeric vrăjmașii. Ci victoria rezultă din dependența de prezența și puterea lui Dumnezeu. Cheia succesului nu era încrederea în ei înșiși, ci o încredere fermă în puterea lui Dumnezeu și a succesului asigurat de El. Pavel folosește îndrăzneț aceste teme pentru a-i îndemna pe credincioși să fie: (1) activi în îndeplinirea misiunii bisericii; (2) atenți la dimensiunile nevăzute care au impact asupra

vieții și mărturiei lor; (3) conștiinți de asigurarea divină a succesului lor și (4) întotdeauna atenți la importanța unității și colaborării dintre credincioși.

Pavel ne-a avertizat că avem dușmani supranaturali. Ce ar trebui să ne spună această avertizare în privința sursei de speranță pentru victorie?

Luni, 11 septembrie

Putere prin Hristos

Pavel își încheie scrisoarea cu o chemare fermă la luptă, care combină teme și idei importante pentru întreaga epistolă. El începe prin anunțarea temei generale, sub forma unui strigăt de luptă al unui comandant: „Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui” (Efeseni 6:10). Restul pasajului, Efeseni 6:11-20, ilustrează și dezvoltă această temă generală.

2. Citește din nou Efeseni 6:10-20. Observi marea luptă (care implică puteri supranaturale reale) stând în centrul prezentării lui Pavel? De ce este important să avem în vedere acest adevăr vital în umblarea noastră zilnică cu Dumnezeu?

Efeseni 6:10-20

10. Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui.
11. Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.
12. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor în tinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.
13. De aceea, luați toată armura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul.
14. Stați gata, dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii,
15. având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii.
16. Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău.
17. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.
18. Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată stăruința, și rugăciune pentru toți sfinții și pentru mine, ca ori de câte ori îmi deschid gura să mi se dea cuvânt, ca să fac cunoscut cu îndrăzneală taina Evangheliei,

20. al cărei sol în lanțuri sunt; pentru ca, zic, să vorbesc cu îndrăzneală, cum trebuie să vorbesc.

Pavel Îl identifică pe Hristos drept Sursa puterii credincioșilor, prin sintagma: „în Domnul și în puterea tăriei Lui” (Efeseni 6:10), dat fiind că „Domnul” se referă la Hristos, așa cum este consecvent cazul în Efeseni (2:21; 4:1,17; 6:1,21). „Puterea bisericii constă în atotputerea Domnului ei înviat, Căpitanul din războiul ei” (G. G. Findlay, *The Epistle to the Ephesians*, 1931, p. 398). Pavel recurge și la repetiție – sinonimele „putere” și „tărie” – pentru a-și accentua ideea: puterea care trebuie manifestată de biserică nu este inerentă credincioșilor, ci este derivată. Vine de la Domnul, de la Hristos. Pavel rezumă aici o temă importantă a epistolei: puterea lui Dumnezeu împărtășită credincioșilor (1:19-22; 2:4-6; 3:16,17). Puterea pentru fiecare conflict prezent sau viitor trebuie să constea în solidaritatea credincioșilor cu Hristos cel înviat și înălțat. Deși îndemnul inițial Îl anunță pe Hristos ca agent activ care le oferă credincioșilor putere (6:10), toți cei trei Membri ai Dumnezeirii sunt angajați în întărirea credincioșilor pentru lupta spirituală împotriva răului. Dumnezeu (Tatăl) Își pune propriile arme la dispoziție, ca „armura lui Dumnezeu” (6:11,13, EDCR; compară cu Isaia 59:17). Pavel L-a identificat deja pe Duhul ca activ în întărirea credincioșilor, când a înălțat rugăciunea ca Dumnezeu „să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru” (3:16). Aici Duhul este cel care dă sabia – „sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu” (6:17). De asemenea, credincioșii trebuie să se roage „în toată vremea, prin Duhul” (6:18). Pavel dorește ca ascultătorii săi să înțeleagă că Dumnezeul trinitar este întru totul implicat în echiparea lor în vederea luptei cu aceste puteri rele.

Marți, 12 septembrie

Marea luptă, în epistolele lui Pavel

3. Citește Romani 13:11-14; 1 Tesaloniceni 5:6-8 și 2 Corinteni 10:3-6. Compară cu Efeseni 6:10-20. De ce crezi că Pavel folosește acest tip de imagini?

Romani 13:11-14

11. Și aceasta cu atât mai mult, cu cât știți în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut.
12. Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Să ne dezbrăcăm, dar, de faptele întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii.

13. Să trăim frumos, ca în timpul zilei, nu în chefuri și în beții; nu în curvii și în fapte de rușine; nu în certuri și în pizmă;
14. ci îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos și nu purtați grijă de firea pământească, pentru ca să-i treziți poftete.

1 Tesaloniceni 5:6-8

6. De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji.
7. Căci, cei ce dorm, dorm noaptea; și, cei ce se îmbată, se îmbată noaptea.
8. Dar noi, care suntem fii ai zilei, să fim treji, să ne îmbrăcăm cu platoșa credinței și a dragostei și să avem drept coif nădejdea mântuirii.

2 Corinteni 10:3-6

3. Măcar că trăim în firea pământească, totuși nu ne luptăm călăuziți de firea pământească.
4. Căci armele cu care ne luptăm noi nu sunt supuse firii pământești, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile.
5. Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.
6. Îndată ce se va săvârși ascultarea aceasta din partea voastră, suntem gata să pedepsim orice neascultare.

Efeseni 6:10-20

10. Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui.
11. Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.
12. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor în tinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.
13. De aceea, luați toată armura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul.
14. Stați gata, dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii,
15. având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii.
16. Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău.
17. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.
18. Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată stăruința, și rugăciune pentru toți sfinții
19. și pentru mine, ca ori de câte ori îmi deschid gura să mi se dea cuvânt, ca să fac cunoscut cu îndrăzneală taina Evangheliei,

20. al cărei sol în lanțuri sunt; pentru ca, zic, să vorbesc cu îndrăzneală, cum trebuie să vorbesc.

În epistolele sale, Pavel folosește adesea un limbaj și o imagistică militară, invitându-i pe credincioși să imite comportamentul militar exemplar. Acesta este unul dintre principalele moduri în care înțelege Pavel istoria Evangheliei. Biruind „domniile și stăpânirile” la cruce (Coloseni 2:15), Hristos cel înviat pune acum în aplicare rezultatele acelei victorii din poziția Lui de domn înălțat peste acele puteri (Filipeni 2:9-11). Recrutându-și urmașii ca luptători în războiul cosmic, Hristos conduce armatele luminii spre o mare zi a biruinței (1 Corinteni 15:54-58; 2 Tesaloniceni 2:8; Romani 16:20). Dat fiind modul în care întrebuițează simbolismul militar, Pavel înțelege conflictul dintre bine și rău ca „un război cosmic de lungă durată: cele două armate se confruntă cu oscilații de-a lungul veacurilor, până când una câștigă confruntarea finală” (Peter W. Macky, *St. Paul's Cosmic War Myth...*, 1998, p. 1). Frecvența temă la Pavel a războiului cosmic este parte și din structura Epistolei către efeseni. În chemarea lui sub arme (Efeseni 6:10-20), Pavel combină elemente din conflictul universal pe care le-a folosit deja: întărirea credincioșilor de către Dumnezeu cu o „putere” imensă (1:18-20; 3:16,20); victoria și înălțarea lui Hristos deasupra puterilor (1:20-23); credincioșii ca armată înviată a celor cândva morți, dar acum întăriți prin identificarea cu Hristos cel înviat și acum capabili să lupte împotriva fostului lor stăpân întunecat (2:1-10); rolul bisericii de a dezvălui puterilor distrugerea care le așteaptă în curând (3:10); folosirea Psalmului 68:18 pentru a-L descrie pe Hristos ca Războinicul divin cuceritor (Efeseni 4:7-11) și chemarea credincioșilor la a „îmbrăca” haina Evangheliei (4:20-24). Chemați să ne îmbrăcăm cu „toată armura lui Dumnezeu”, suntem bine pregătiți să înțelegem rolul central al conflictului cosmic, dar, de asemenea, trebuie să rămânem fermi în convingerea că vom lua parte la victoria finală a lui Hristos.

Cum ai trăit la nivel personal realitatea nu numai a acestui conflict cosmic, ci și a victoriei pe care ne-o putem însuși în numele lui Isus? De ce înțelegerea victoriei Sale este esențială pentru speranța și experiența noastră?

Câmpul de luptă din vechime

4. Citește Efeseni 6:10-20 și notează cuvintele folosite de Pavel pentru ideea de a te împotrivi/a ține piept. De ce este această idee atât de importantă pentru el?

Efeseni 6:10-20

10. Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui.
11. Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.
12. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor în tinerului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.
13. De aceea, luați toată armura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul.
14. Stați gata, dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii,
15. având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii.
16. Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău.
17. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.
18. Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată stăruința, și rugăciune pentru toți sfinții
19. și pentru mine, ca ori de câte ori îmi deschid gura să mi se dea cuvânt, ca să fac cunoscut cu îndrăzneală taina Evangheliei,
20. al cărei sol în lanțuri sunt; pentru ca, zic, să vorbesc cu îndrăzneală, cum trebuie să vorbesc.

Trebuie să înțelegem metafora militară a lui Pavel în contextul câmpului de luptă din Antichitate. Ce însemna a ține piept/a te împotrivi (Efeseni 6:11,13,14)? Sugerează aceste verbe doar o poziție defensivă? Discursurile de luptă din scrierile lui Tucidide, unul dintre marii autori clasici ai literaturii de război, evidențiază trei acțiuni succesive pentru ca o parte să iasă victorioasă: (1) soldații trebuie „să se apropie de inamic”, ceea ce înseamnă că trebuie să mășăluiască pentru a-și întâlni adversarii; (2) trebuie să atace și să „stea pe poziție” sau „să apere teritoriul”, luptând om la om cu adversarii; (3) în cele din urmă, trebuie să „respingă vrăjmașii” (vezi Tucidide, *Războiul peloponesiac*, 4.10.1–5).

Momentul-cheie al bătăliei antice survenea când cele două falange oponente se ciocneau într-un „teribil vacarm de bronz, lemn și carne izbindu-se unele de altele” – pe care autorul antic Xenofon îl numește „cumplita coliziune” (Victor Davis Hanson, *The Western Way of War*, 1989, p. 152, 153). Marea provocare a bătăliei antice era aceea de a rămâne pe poziție în acest moment strategic, de a păstra teritoriul cucerit.

Chemarea lui Pavel sub arme reflectă o luptă în care soldații erau „grupăți strâns, dând și primind sute de lovituri la mică distanță” (*Ibidem*). Lucrul acesta este confirmat (1) de descrierea pe care Pavel o face luptei bisericii cu dușmanii ei: drept o partidă de lupte corp la corp (Efeseni 6:12, vezi studiul de joi) și (2) de folosirea unei forme intensive a verbului „a se împotrivi” în versetul 13: „ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea” (subl. ad.).

Nici vorbă de vreo postură relaxată! „A te împotrivi” înseamnă a fi angajat cu forță în bătălie, folosind în lupta strânsă fiecare armă din dotare – lucru evident din imagistica militară a îndemnurilor anterioare ale lui Pavel de a fi găsiți „tari în același duh și că luptați cu suflet pentru credința Evangheliei” (Filipeni 1:27).

Citește Evrei 12:4. Cum ne ajută acest verset să înțelegem ce înseamnă să ne împotrivim în Domnul? Care este natura comună a acestei împotriviri?

Evrei 12:4

4. Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge, în lupta împotriva păcatului.

Joi, 14 septembrie

Lupta corp la corp cu răul

5. Ce crezi că urmărește Pavel când numește în diverse feluri puterile spirituale rele în: Efeseni 1:21; 3:10; 6:10-20?

Efeseni 1:21

21. mai presus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere, de orice dregătorie și de orice nume care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor.

Efeseni 3:10

10. pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu,

Efeseni 6:10-20

10. Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui.

11. Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.
12. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor în tinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.
13. De aceea, luați toată armura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul.
14. Stați gata, dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii,
15. având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii.
16. Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău.
17. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.
18. Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată stăruința, și rugăciune pentru toți sfinții
19. și pentru mine, ca ori de câte ori îmi deschid gura să mi se dea cuvânt, ca să fac cunoscut cu îndrăzneală taina Evangheliei,
20. al cărei sol în lanțuri sunt; pentru ca, zic, să vorbesc cu îndrăzneală, cum trebuie să vorbesc.

Pavel descrie lupta noastră (Efeseni 6:12) folosind un cuvânt grecesc ce se referă la lupta corp la corp dintre doi combatanți (*palé*) – de unde și termenul de „lupte clasice/greco-romane”. Fiind considerate o pregătire excelentă pentru bătălii, acestea constituie o bună descriere pentru confruntările cu arme și cele corp la corp când se ciocneau armatele. Pavel evidențiază realitatea luptei strânse dintre credincioși și puterile răului. Iată diversele denumiri pe care le dă acestora:

Efeseni 1:21	Efeseni 3:10	Efeseni 6:12
orice domnie/căpetenie (EDCR) /conducere (NTR)	Domniile/căpeteniile (EDCR) /conduceri (NTR)	căpeteniile
orice stăpânire/autoritate (NTR)	Stăpânirile /autoritățile (NTR)	domniile/stăpânirile
orice putere		stăpânitorii întinericului acestui veac/conducătorii veacului întunecat de acum (EDCR)
orice dregătorie/domnie		duhurile răutății care sunt în locurile cerești
orice nume care se poate numi		

În descrierile lui generale („orice nume care se poate numi” [1:21], duhurile „răutății care sunt în locurile cerești” [6:12]), Pavel afirmă că toate puterile rele și supranaturale sunt subjugate lui Hristos (1:20,21). Cu toate acestea, în orice bătălie nu este niciodată o strategie bună să subestimezi forțele părții opuse. Pavel avertizează că noi nu ne confruntăm doar cu inamici omenești, ci cu duhurile „răutății care sunt în locurile cerești” (6:12), conduse de un general viclean, diavolul (6:11). Chiar dacă trebuie să fim în alertă cu privire la vrăjmașii noștri puternici, nu trebuie să fim intimidati de ei. Dumnezeu este prezent alături de noi în luptă (6:10) și ne-a asigurat cele mai bune arme, propria Lui armură (6:11; compară cu Isaia 59:15-17). El ne-a pus la dispoziție adevărul, neprihănirea, pacea, credința și mântuirea Sa, precum și Duhul Său cel Sfânt (Efeseni 6:13-17). Cu Dumnezeu mergând înaintea noastră și cu noi înșine echipați din cap până în picioare cu armura pe care ne-a oferit-o, nu putem da greș (Romani 16:20; 1 Corinteni 15:23,24; 2 Tesaloniceni 2:8).

Vineri, 15 septembrie

Un gând de încheiere

„Acțiunea noastră este una agresivă și, ca soldați credincioși ai lui Isus, trebuie să ducem steagul pătat de sânge până pe meterezele inamicului. [...] Dacă vom consimți să ne depunem armele, să coborâm stindardul pătat de sânge, să devenim prizonieri și slujitori ai lui Satana, putem scăpa de conflict și de suferință. Dar această pace va fi câștigată numai cu pierderea lui Hristos și a cerului. Nu putem accepta pacea în aceste condiții. Să fie război, război până la sfârșitul istoriei pământului decât să fie pace prin apostazie și păcat!” (Ellen G. White, în *The Review and Herald*, 8 mai 1888).

Ce legătură există între Efeseni 6:10-20 și cartea Apocalipsa? Ambele prezintă aceeași perspectivă asupra evenimentelor din zilele finale (vezi Apocalipsa 12; 16:12-16; 19:17-21; 20:7-10). În ambele, poporul lui Dumnezeu se află sub atacul inamicului care este „în locurile cerești” și „este activ și puternic în eonul (sau veacul) prezent”. În ambele, poporul lui Dumnezeu este încurajat de „imaginea eonului viitor”. Mai mult, „ambele scenarii indică explicit bătălia finală, când inamicul va fi complet înfrânt, după care va fi întemeiat pentru totdeauna noul eon” – o eră nouă în care „starea finală de glorie a poporului lui Dumnezeu” și „osânda finală a vrăjmașului” vor fi evidente. (Vezi Yordan Kaley Zhekov, *Eschatology of Ephesians*, 2005, p. 217, 233-235.)

Studiu zilnic

Biblia: Psalmii 120 – 126;

1. Spre ce își ridică psalmistul ochii când așteaptă ajutorul Domnului?
2. Unde sunt scaunele de domnie pentru judecată?
3. Cine ne-ar fi înghițit de vii?
4. Cum înconjoară Domnul pe poporul Său?

Ellen G. White, Rugăciunea, capitolul 31 (ultimele 21 de paragrafe)

5. Ce să nu facem când se ivesc neazuri și suntem confrunțați cu dificultăți?